

ביום ראשון ה'תקס"ב
הפא עננת ית משפנת למשפנת
רסההתא ובמשא הו על משפנת
כחיה אישתא עדך עכרא: פן הו
תריא עננת חפרי ליה וחיזו אשתא
בלילתא ורפוס אספלקת עננת
מעלוי משפנת וספרן נטלין
בני ישראל הבאתרא די שר
תמן עננת תמן שרן פני ישראל
על בני ישראל דהו נטלין בני
ישראל ועל מימרא הו שר
פלחמין די שר עננת על משפנת
עשן ובאורכיה עננת על
משפנת ימון סגיאון ושרן פן
בני ישראל יהמטרת מימרא
ולא נטלין וואית די הו עננת יום
ימון דמען על משפנת על מימרא
די שרן ועל מימרא דהו נטלין
ואית די הו עננת ממשא על
עכרא ומספק עננת בעכרא
נטלין ואי זכום וליא במספק
עננת נטלין אדגלין ימון
אדגרא אדגלין אדגלין
באורכיה עננת על משפנת
למשנה עלהי שרן פני ישראל
ולא נטלין ובאורכיה
נטלין על מימרא הו שרן
ועל מימרא הו נטלין בתפנית
מימרא הו נטלין על מימרא
בדא דמשנה ונטלין
עכרא פתח חנונית דכפת
גדוד בעכרא יתחן וקחון לך
למשנה קשתות ולאתרא כר
משפנת וקחון עננת פתח
והמטרת לנתן פל כנשתא לתרע
משפנת נטלין ואם פתח תקען
והמטרת לנתן כנשתא ריש
אל פתח ישראל

ביום ראשון ה'תקס"ב
הענן את המשפן לאהל הערת בערב יהיה
על המשפן כמראה אש עד בקרוב יהיה
תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה וליום
העלית הענן מעל האהל ואחריו יסעו בני
ישראל במלואם אשר ישפן שם הענן שם
יחננו בני ישראל על פי יהוה יסעו בני ישראל
ועל פי יהוה יחננו כל ימי אשר ישפן הענן
על המשפן יחננו ובמראה הענן על המשפן
ביום רבים ושמרו בני ישראל את משמרת
יהוה ולא יסעו ואיש אשר יהיה הענן ימים
מוספר על המשפן על פי יהוה יחננו ועל פי
להוה יסעו ואיש אשר יהיה הענן מערב
עד בקר ובעלה הענן במקר ונסעו או ימים
ולילה ובעלה הענן ונסעו או ימים או הדיש או
ימים בהאריך הענן על המשפן לשוב עליה
יחננו בני ישראל ולא יסעו ובהעלה הענן
על פי יהוה יחננו ועל פי יהוה יסעו אהל
משמרת יהוה שמרו על פי יהוה בית משה
וידבר יהוה אל משה
לאמרו עשה לך שתי חצוצות כסף מקשה
תעשה אתם והיה לך למקרא העדה ולמסע
את המחנות ותקעו בהן ונעדה אליך כר
העדה אל פתח אהל מועדו ואם פתחת
יתקעו ונעדה אליך הנשיאים ראשי אלפי

לשון כל הפרשה העלת הענן
במקומו איסוריות וכן ועלה
הענן ולא יתן לבעב
ולש עלות הענן ועלה
הענן שיהיה ללשון סילוק
אלו לשון יעווד ועליה כוון
והנה עב קטס ככ. איש עולה
ויס: על פי יסעו עננת סל
בולואס המשק כוון שהיו
ישל טסשן היה עומד הענן
והקסל ועמד על עגב
בני יהודה כוון קורה הקעו
והרעו ותקעו ולא היה נהנה
עב שהיה משה או קורה
וי בספרי ונסע דגהו
על פי יתן כוון שהיו ישר
חונן עמוד הענן ונתר והו
ועמד על עגב בני יהודה כוון
סוכה ולא היה נפרטה עד
שואס או סוכה יבסות
הו על פי יבד משה ויש
סוה ופנים: ימים מספר
ימים וועדק: או ימים שי
שנה: לחדוד העדה כשת
בועדה לרוב עם סהדון
ויהוה העב וקראס ליהוה
אליך יתקרא על ידי חנעו:
ולאסע את המחנות כשעב
סילוק אסעות תקעו בהן וסון
עומדת אוה על פי ששנה
הו עסעס על פי הקדש על
פי משה על פי חננח:
מקשה ון העשית מעשה
הקשה קוים: ותקעו בהן
בשומרת: והו סיון וקרא
העדה ועעו אלק ספם יהו
וועד: ואם באחת יתקע
הו סיון לקרא העשיות
ועעו אליך העשיות ואן
הסיעדקן אל פתח אהל מועד
והנשיא סוה הו כן כוסיס

אויבים אשר כעבו שנים לפני את החלואכה
והיו ימים שנים ואלה עליה שיה
כמו עלות עליות לשון הענין כמו סלחל
שלו ושנה מכה: סיון סיון שהשון
והפניה לתן: ושמה ושמה וועדוק
והו שערך ון: ולע ור: יתקע וסם עלי העלה
קוים סוכות באלות שהיה סלחל עליהם: אחד
הו קוים קוים ויתן קוים וסן לו פתח על שר
עשירות כוון עשירות ועשירות אל

בית הכר סק עמד אלף הזיכר
והזיכר שסנים אויליהן לתוך
העשירות וחסותוין שם כבועטן
ועשיתן שם כבסת הכר והשון
נפל אהעשירות לתוך הקלה והעלה
אל היוועקות ומהוועקות אל העוד:
והוועקות וסן כוורכז אוור עלעמד
לכו: אוור החנה יהו שבעתם סוור

שבעת הימים: אל על אוור של כוועד
היה יתא ארבע יתה זה שהזכרם עסקם
ועשיתן וועשיתן וועשיתן והשון כו
אל תעוד וועד: זה דבר יאז דוסם
ועו: הו סיון לך להסויה אלוסל כשם
שהשון והזיכרם יהו נקרי אוועל לל
דכוין ק לו כויל ולא כוועשם ועשן
את משה ס אם כוועד: אוועד חווי על

אלה ואמר לא אדגני
וישן ויאמר אליל אמר
הו דבר יהוה אל חנוב
זרובל לאמר לא
כחיל ולא ככח פי אם
ברווי אמר יהוה עבדות
פי אתה הר הגדול